

*Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2013
6. volební období*

327.

USNESENÍ

*výboru pro evropské záležitosti
ze 46. schůze konané dne 30. května 2013*

k Zelené knize – Rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030 /kód dokumentu 8096/13, COM(2013) 169 final/

ke zprávě Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zpráva o pokroku v oblasti energie z obnovitelných zdrojů /kód dokumentu 8098/13, COM(2013) 175 final/

ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Nová mezinárodní dohoda o změně klimatu: jak koncipovat mezinárodní politiku v oblasti klimatu po roce 2020 Konzultativní sdělení /kód dokumentu 8193/13, COM(2013) 167 final/

ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu /kód dokumentu 8556/13, COM(2013) 216 final/

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Tomáše Hajduška, náměstka ministra životního prostředí Ing. Vojtěcha Munzara, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Jiřího Zemánka a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Jaroslav Lobkowicz v. r.
ověřovatel výboru

Jiří Zemánek v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
předseda výboru

ZELENÁ KNIHA

**Zelená kniha - Rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030
KOM(2013) 169 v konečném znění, kód Rady 8096/13**

ZPRÁVA

**Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a
sociálnímu výboru a Výboru regionů - Zpráva o pokroku v oblasti energie z
obnovitelných zdrojů
KOM(2013) 175 v konečném znění, kód Rady 8098/13**

SDĚLENÍ

**Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a
sociálnímu výboru a Výboru regionů - Nová mezinárodní dohoda o změně klimatu: jak
koncipovat mezinárodní politiku v oblasti klimatu po roce 2020
KOM(2013) 167 v konečném znění, kód Rady 8193/13**

SDĚLENÍ

**Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a
sociálnímu výboru a Výboru regionů - Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu
KOM(2013) 216 v konečném znění, kód Rady 8556/13**

- **Právní základ:**
Dokumenty informační povahy.
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
10. 4. 2013
- **Datum projednání ve VEZ:**
23. 5. 2013 (1. kolo)
- **Procedura:**
Dokument nepodléhá hlasování v Radě.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 13. května 2013, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 23.
května 2013 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Dokument není hodnocen z hlediska principu subsidiarity.

- **Odůvodnění a předmět:**

Cílem projednávaného balíčku dokumentů Evropské komise je podnítit diskusi týkající se dalšího vývoje v rámci politiky změny klimatu Evropské unie a témat s tím souvisejících. Tato problematika je prozkoumávána z hlediska vnitrouijního, ale také z hlediska dalšího mezinárodního vývoje, a to zejména v souvislosti s přípravou nové mezinárodní dohody, jež by měla zahrnovat závazky jednotlivých států snížit své emise. Opomenuta není ani problematika týkající se adaptace na změnu klimatu a obnovitelných zdrojů.

Jedná se o dokumenty, které nejsou legislativní povahy, ale mají konzultativní záměr, jenž by měl přinést odpovědi na otázky položené Komisí. Ta by měla následně na základě odpovědi přispět ke stanovení dalšího postupu Evropské unie v předmětné oblasti.

- **Obsah a dopad:**

Zelená kniha - Rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030, KOM(2013) 169

Zelená kniha navazuje na strategii Energie 2020¹ a sdělení Komise - Energetický plán do roku 2050². EU má do roku 2020 stanoveny konkrétní cíle i celkové směřování své politiky v klimato-energetické oblasti. Komise v této souvislosti dospěla k závěru, že je vhodné zavést i nový rámec do roku 2030 tak, aby podpořil pokrok ke konkurenceschopnější a nízkouhlíkové ekonomice. Nový rámec by měl vycházet ze zkušeností s prováděním stávajících politik a zohledňovat dlouhodobější cíle stanovené v energetickém plánu do roku 2050. Zelená kniha uvádí přehled stávajících politik a dosažených výsledků a současně představuje (a předkládá k veřejné konzultaci) návrhy na podobu nastavení budoucího rámce politik EU v klimato-energetické oblasti.

V rámci hodnocení stávajícího rámce a naplňování jeho tří základních cílů³ zelená kniha konstatuje, že přes některé obtíže (jako např. ne příliš fungující trh s emisními povolenkami) EU směřuje ke stanoveným cílům. Pouze u cíle dosažení 20 % úspory ve spotřebě primární energie se odhaduje, že při současných politikách nebude v roce 2020 tohoto cíle dosaženo. V roce 2011 byly emise skleníkových plynů odhadovány na cca 16 % pod úroveň roku 1990. Podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v EU v roce 2010 činil 12,7 % (oproti 8,5 % v roce 2005). Primární spotřeba energie v EU po dosažení vrcholu v letech 2005/2006 od roku 2007 mírně klesá (v roce 2011 klesla na 1730 Mtoe⁴).

Nový rámec politik do roku 2030 by měl navázat na stávající uplatňování současného přístupu a hledat možnosti jeho zlepšení. Zelená kniha nastoluje soubor otázek, které je možné rozdělit do čtyř okruhů: cíle, politické nástroje, konkurenceschopnost a možnosti členských států.

1. Cíle

Výchozím klimato-energetickým cílem je snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 80-95 % oproti úrovni roku 1990. V rámci jeho dosažení předpokládá energetický plán do roku 2050, že nákladově efektivní by mělo být dosažení průběžného cíle snížení o 40 % do roku 2030. Otázkou je potom závaznost, resp. dobrovolnost nastavených dílčích cílů, jejich vzájemná interakce či úroveň jejich provádění (evropská, národní,

---

¹ KOM(2010) 639 v konečném znění

² KOM(2011) 885 v konečném znění

³ Tzv. cíle 20-20-20, tedy snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 o 20 % oproti stavu v roce 1990, dosažení 20% podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v EU do roku 2020 a dosažení 20% úspory ve spotřebě primární energie oproti prognózám z roku 2007.

⁴ Mtoe = Milion tun ropného ekvivalentu

odvětvová/sectorová). A dále jaké cíle nejsnáze a nákladově efektivně nasměrují politiku EU do zamýšleného stavu v roce 2030.

2. Politické nástroje

Klíčovým úkolem je zajištění soudržnosti jednotlivých opatření a rovnováhy mezi nimi. Silný důraz by měl být kladen na investice do infrastruktury. Cíle opatření na ochranu klimatu by měly v letech 2014–2020 představovat alespoň 20 % výdajů EU, a proto se musí zohlednit v příslušných nástrojích. Otázkou je, zda jsou nezbytné změny dalších nástrojů, jak zabránit roztržitosti vnitřního trhu s energií, která opatření mohou hospodárným způsobem dosáhnout dalších úspor energie či jak mohou přispět politiky EU v oblasti výzkumu a inovací.

3. Podpora konkurenceschopnosti hospodářství EU

Zcela zásadní z hlediska konkurenceschopnosti EU je dosažení celosvětové dohody o snižování emisí skleníkových plynů a zapojení zemí typu USA, Čína, Indie a další. Při tvorbě nových politik je nezbytné zohlednit přístupy členských států ke zdanění a dalším cenotvorným faktorům. EU je dle Komise průkopníkem v oblasti čistých a energeticky účinných technologií, výrobků a služeb a ekologických technologií, od nichž očekává, že společně přinesou přibližně 5 milionů pracovních míst do roku 2020. Mezi otázky k této oblasti formulované v zelené knize patří prokázání a kvantifikování tzv. úniku uhlíku, určení opatření, která by podporovala vytváření pracovních míst a konkurenceschopnost, možnosti zvýšení právní jistoty pro podniky a inovačních kapacit nebo jakým způsobem využít rozvoj domácích zdrojů energie.

4. Možnosti členských států

Klíčovou myšlenkou je spravedlivé rozložení sdíleného úsilí mezi členské státy, které by zohlednilo jejich různorodost a možnosti, jak naplňovat stanovené cíle. Pro vytváření rámce do roku 2030 je podstatné zvážit, zda je třeba přijetí nových nástrojů nebo postačí změnit některé přístupy. Nebo jaké mechanismy by mohly podpořit spolupráci a spravedlivé rozdělení úsilí mezi členské státy.

Stanovisko vlády ČR:

ČR vítá diskusi o dalším směřování politiky v oblasti energie a klimatu do roku 2030 a zdůrazňuje význam stabilního prostředí pro rozhodování o dalších investicích. V současné době se nicméně staví rezervovaně k dalšímu politickému rámci. Brání se stanovování nových závazků v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti. Je názoru, že ke snižování emisí skleníkových plynů je nezbytné zapojení všech zemí světa, především však největších světových emitentů. Nedomnívá se, že by Komise měla v roce 2013 předložit nové legislativní návrhy.

ČR podporuje přechod ke konkurenceschopné nízkouhlíkové ekonomice do roku 2050, zdůrazňuje ale nutnost nalézt způsob, který bude udržitelný, nákladově efektivní a technologicky neutrální. Upozorňuje na nutnost modernizace přenosových soustav a postupného rozvoje inteligentních sítí. Snižování energetické náročnosti považuje za jednu z priorit. Podporuje také využívání domácích energetických zdrojů. Nepodporuje koncept více cílů, protože při jejich naplňování dochází ke kontradikcím.

Zpráva o pokroku v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, KOM(2013) 175

Zpráva je předkládána za účelem posouzení pokroku členských států v podpoře a využívání energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „OZE“) na cestě ke splnění cílů pro rok 2020 a popsání vývoje v oblasti udržitelnosti biopaliv a biokapalin spotřebovaných v EU a o dopadech jejich spotřeby. Vychází z dat Eurostatu, zpráv členských států a průzkumů Komise.

Zpráva formuluje dvě zjištění: (1) na základě nového režimu podpory obnovitelných zdrojů podle směrnice 2009/28/ES⁵ došlo u všech technologií k silnému počátečnímu růstu podílu energie z obnovitelných zdrojů; (2) analýza provedená pro Komisi na základě modelování současných politických iniciativ a překážek rozvoje energie z obnovitelných zdrojů (odklad investic, nepříznivé změny režimů podpory, přetrvávající správní překážky) ukázala, že pro dosažení cílů pro rok 2020 je potřeba vyvinout další úsilí (tj. přijmout další opatření), jelikož současné politiky nebudou dostatečné. Pokud by míra růstu dosažená v období 2009-2010 zůstala zachována až do roku 2020, 11 členských států by své cíle nesplnilo. Shrnutí výsledků jednotlivých členských států je obsaženo v příloze I zprávy.

EU již v této oblasti zavedla řadu opatření, jako jsou režimy podpory obnovitelných zdrojů, normy a správní předpisy či systém pro obchodování s emisemi. Pokrok při odstraňování administrativních překážek je dle analýzy zpráv členských států nadále omezený a pomalý. Provádění směrnice 2009/28/ES je pomalejší, než se přepokládalo, Komise již zahájila řadu řízení pro porušení předpisů s členskými státy, které směrnici neprovedly (Česká republika je mezi nimi). Jednou z hlavních překážek jsou postupy pro vydávání povolení a plánování a pomalý rozvoj elektroenergetické infrastruktury. Chybějící modernizace rozvodné sítě tak, aby se přizpůsobila nekonvenčním zdrojům, je příčinou problémů v provádění vnitřního trhu i stability sítě. Náhlé a nepředvídatelné změny režimů podpory vedou ke snižování investic nebo snižují návratnost již realizovaných investic.

Podle hodnocení Komise je nezbytné vypracovat společné přístupy k podpoře energie z obnovitelných zdrojů, revidovat pokyny pro státní podporu, posílit přeshraniční spolupráci. Komise již plánuje připravit mj. pokyny týkající se osvědčených postupů pro jednotné režimy podpor, pokyny pro využití mechanismů spolupráce a pracovat na zlepšení regulačního rámce pro spolupráci se třetími zeměmi.

Co se týče udržitelnosti biopaliv, Komise sleduje, jakým způsobem členské státy provádějí kritéria udržitelnosti biopaliv do svých právních řádů. Provádění režimu udržitelnosti pro biopaliva členskými státy je hodnoceno jako příliš pomalé. Po odhalení některých nedostatků již byla zahájena soudní řízení s některými státy a současně Komise schválila třináct „dobrovolných režimů“ certifikace udržitelnosti biopaliv, což umožňuje výrobcům biopaliv na celém světě dodržovat standardy EU. Hlavní vývozní země (Argentina, Brazílie, Indonésie a Malajsie) již přijaly nová regulační opatření, aby zlepšily své postupy v oblasti životního prostředí. V současné době se zdá, že možné negativní dopady spotřeby biopaliv v EU nevyžadují další nebo konkrétní politické intervence nad

---

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice stanoví závazné národní cíle pro podíl energie z obnovitelných zdrojů do roku 2020.

rámec návrhů opatření, které již byly učiněny. Analýza Komise zjistila, že využití obilí na výrobu bioethanolu představovalo v letech 2010–2011 přibližně 3 % celkové spotřeby obilovin a odhaduje se, že to mělo jen mírný vliv na cenu (1–2 %) obilovin na globálním trhu. Komise bude i nadále sledovat a zlepšovat své analýzy poptávky po biopalivech z EU na globálním zemědělském trhu, ceny potravin a kolísání cen potravin.

Stanovisko vlády ČR:

ČR souhlasí s tím, že by OZE měly do budoucna být konkurenceschopným zdrojem a přispívat ke stabilitě a bezpečnosti provozu sítí. Přípravu vodítek ohledně nejlepších postupů, zkušeností či přenastavení národních systémů pro OZE ČR vnímá jako užitečnou, je však třeba zachovat nezávaznou povahu takového přístupu. ČR dlouhodobě prosazuje rozvoj přenosové a distribuční soustavy tak, aby byly schopny reagovat na rozvoj a integraci energetického trhu. Oblast energetické účinnosti, OZE a emisí skleníkových plynů jsou dle ČR úzce provázány a pokrok v jedné oblasti může mít pozitivní, ale i negativní dopad na pokrok v jiné oblasti – problémem se stává konkurenceschopnost EU vůči státům s nižšími náklady na výrobu energie (USA, Čína, Indie, Brazílie). U přílohy I zprávy ČR uvádí, že uvedená hodnota podílu OZE v roce 2010 pro ČR (9,4 %) není správná a z přehledu není zřejmé, z jakého zdroje jsou stanoveny hodnoty v jednotlivých členských státech.

Nová mezinárodní dohoda o změně klimatu: jak koncipovat mezinárodní politiku v oblasti klimatu po roce 2020, KOM(2013) 16

Konzultativní sdělení je dokumentem, prostřednictvím kterého Komise zahajuje veřejnou konzultaci s členskými státy a jinými zainteresovanými subjekty o možnostech týkajících se nové mezinárodní dohody o změně klimatu a o tom, jak koncipovat mezinárodní politiku v oblasti změny klimatu po roce 2020. Sdělení obsahuje devět otázek týkajících se podoby nové dohody, která by měla být předložena a schválena do konce roku 2015 s tím, že v platnost by měla vstoupit od roku 2020. Jednání o této dohodě bylo zahájeno v roce 2011 v rámci tzv. Durbanské platformy pro posílenou činnost. Klíčovým úkolem nové dohody je začlenit stávající rámec závazných i nezávazných opatření přijatých na základě Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a Kjótského protokolu do jednoho komplexního rámce.

Komise ve svém sdělení prezentuje svůj postoj k podobě nové dohody, přičemž zdůrazňuje nezbytnost překonat rozdělení světa na jih a sever a důležitost toho, aby se do nové dohody zapojily všechny významné ekonomiky, a to včetně USA, Číny, Indie a Brazílie. Nová dohoda by měla také zohlednit vývoj a změnu světa od 90. let, kdy jednání o změně klimatu začala, a také proces, jakým bude postupováno dál do roku 2030.

Komise v rámci tohoto konzultativního sdělení rozdělila položené otázky do tří základních oblastí: předpoklady nové dohody, koncipování nové dohody a přípravné kroky.

V rámci oblasti týkající se předpokladů nové dohody Komise identifikovala tři základní problémy, a to:

- Jak zajistit, aby se pro snižování celosvětových emisí dělalo vše potřebné?
- Jak zajistit, aby se na globálním zmírňování změny klimatu podílely všechny významné ekonomiky i všechny sektory?
- Jak zajistit, aby se řešení změny klimatu promítlo do všech sfér a aby se jednotlivé procesy a iniciativy vzájemně podporovaly?

V oblasti zaměřené na koncipování dohody Komise stanovuje základní cíle, které by měla odrážet nová dohoda. Dle Komise si tato dohoda musí klást vysoké cíle, tzn. obsahovat takové závazky, aby se podařilo udržet nárůst průměrné celosvětové teploty pod hranicí 2° C, stanovovat vhodné pobídky k jejímu provádění i dodržování, být všeobecně vnímána jako spravedlivá a vyvážená a být právně závazná. Nová dohoda musí reflektovat na vědecký pokrok v této oblasti, jakož i na pátou hodnotící zprávu Mezivládního panelu pro změnu klimatu, jejíž souhrn by měl být zveřejněn v roce 2014. Položené otázky v rámci této oblasti se týkají například mitigace, a to podle jakých kritérií a zásad by měly být mezi smluvní strany nové dohody spravedlivě rozděleny závazky ke zmírňování změny klimatu, nebo adaptace, tzn. jakou úlohu by měla nová dohoda hrát v otázkách adaptace a jak by při tom mohla vycházet z kroků podnikaných v rámci úmluvy. Součástí této oblasti jsou také otázky týkající se nalezení vhodného financování z domácích i mezinárodních, soukromých i veřejných zdrojů. Závěrečná otázka se zabývá problematikou zlepšení transparentnosti a odpovědnosti zemí na mezinárodní úrovni, možností celosvětové standardizace systému započítávání emisí a odpovědností států v případě neplnění závazků vyplývajících z dohody.

Poslední oblast pojednává o přípravných krocích, například o otázce zefektivnění jednání v rámci OSN, a to s ohledem na jejich časovou, finanční a materiální náročnost. Jako příklad Komise uvádí možnost vypracování jednacního řádu, přehodnocení četnosti konferencí, posílení role sekretariátu úmluvy, atd. Poslední otázka konzultativního sdělení se zabývá možností EU investovat do procesů a iniciativ mimo rámec úmluvy.

Veřejná konzultace by měla být ukončena dne 26. června 2013.

Stanoviško vlády ČR:

Vláda ČR podporuje přijetí nové mezinárodní, právně závazné dohody ve formě protokolu k Úmluvě do roku 2015. Dle jejího názoru by dohoda měla zahrnovat co nejširší okruh států a vymezit závazky jak pro rozvinuté, tak pro rozvojové státy. Dohoda by měla respektovat potřebu celosvětového snižování emisí skleníkových plynů, podporovat růst globální ekonomiky, přispívat k jistotě investorů, rozvoji vědy a výzkumu a najít řešení pro riziko úniku uhlíku. Vláda dále konkretizovala svůj postoj prostřednictvím odpovědí na devět otázek položených Komisí v dotčeném sdělení.

Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu, KOM(2013) 216

Obecným cílem strategie EU týkající se přizpůsobení je přispět k lepší odolnosti Evropy vůči změně klimatu, jelikož dle vědeckých studií je možné předpokládat, že pouhé snižování emisí skleníkových plynů nebude dostačující k odvrácení negativních dopadů změny klimatu. Záměrem je zlepšit připravenost a schopnost reagovat na dopady změny klimatu na místní, regionální, národní a evropské úrovni. Dopady změny klimatu se v Evropě liší v závislosti na klimatických, geografických a sociálně-ekonomických podmínkách. Mezi nejohroženější oblasti patří například středomořské oblasti, horské oblasti, pobřežní oblasti, atd. V souvislosti s nutností přijetí opatření směřujících k adaptaci Evropy na změnu klimatu je nezbytné zmínit také skutečnost, že mnohá hospodářská odvětví jsou přímo závislá na klimatických podmínkách. Tato odvětví již v současné době čelí problémům vyplývajícím ze změny klimatu. Jedná se o odvětví, jako jsou například zemědělství, lesnictví, cestovní ruch, zdraví nebo rybolov. Jako příklad lze uvést přímé hospodářské ztráty způsobené povodněmi, a to od roku 1980 do roku 2011, které

představují částku vyšší než 90 mld. €⁶, přičemž při nich přišlo o život 2 500 osob a škody zasáhly více než 5,5 mil. lidí. Komise ve své strategii předpokládá, že každé euro vydané na ochranu před povodněmi by mohlo ušetřit šest eur potřebných na likvidaci následných škod.

Tato strategie nepředstavuje první dokument Evropské komise týkající se adaptace na změnu klimatu, jelikož tato problematika již byla obsažena v Bílé knize - Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci (KOM(2009) 147)⁷ představené v roce 2009. Tento dokument byl projednáván výborem pro evropské záležitosti na 53. schůzi dne 16. června 2009 a nebylo k němu přijato žádné usnesení. Na základě tohoto dokumentu byla vytvořena evropská internetová platforma pro přizpůsobení se změně klimatu: Climate-ADAPT, jež obsahuje nejnovější údaje týkající se činností směřujících k přizpůsobení se změně klimatu v EU.

V rámci navrhované strategie se Evropská komise zaměřuje na tři základní oblasti zájmu, v rámci kterých navrhuje další akce, a to:

1. *Podpora činnosti členských států.* Cílem je povzbudit členské státy k přijetí komplexních adaptačních strategií. Komise dále navrhuje zohlednit přizpůsobení v rámci Paktu starostů a primátorů a poskytnout finanční prostředky z programu LIFE na podporu budování kapacit a posílení adaptačních opatření v Evropě v období od roku 2013 do roku 2020. Tato podpora by se měla soustředit na zranitelné oblasti, kterými jsou například přeshraniční řízení povodí, přeshraniční správa pobřežních oblastí, a to s důrazem na hustě obydlené delty a města na pobřeží, začlenění přizpůsobení do územního plánování a udržitelné hospodaření s vodou.
2. *Lepší informované rozhodování.* První akce je zaměřena na překlenutí mezer ve znalostech týkajících se například údajů o nákladech na likvidaci škod a nákladech a přínosech opatření pro přizpůsobení, analýz a posouzení rizik na regionální a místní úrovni, atd. Pro přesnější vymezení mezer bude Komise i nadále spolupracovat s členskými státy a dalšími zainteresovanými subjekty. Tato spolupráce by měla přinést nejenom jejich vymezení, ale také hledání příslušných nástrojů a metod k jejich doplnění. Závěry by měly být zapracovány do programu Horizont 2020, čímž by mělo dojít k propojení vědecké, politické a podnikatelské sféry. Druhá akce by se měla zaměřit na další rozvoj Climate-ADAPT, a to ve smyslu jednotného národního kontaktního místa pro informace. Komise a Evropská agentura pro životní prostředí se budou podílet na zlepšování přístupu k této platformě, jakož i rozvíjet součinnost mezi ní a jinými příslušnými platformami.
3. *Opatření EU zaměřená na zvyšování odolnosti vůči změně klimatu: Podpora přizpůsobení v klíčových zranitelných odvětvích.* První akce z této oblasti se zaměřuje na společnou zemědělskou politiku, politiku soudržnosti a společnou rybářskou politiku. Součástí navrhované strategie jsou pokyny pro začlenění adaptačních aktivit do jednotlivých programů společné zemědělské politiky a politiky soudržnosti. Co se týká společné rybářské politiky, pokyny by měly být Komisi předloženy v průběhu

---

⁶ Dle zprávy č. 12/2012 Evropské agentury pro životní prostředí, Změna klimatu, dopady a zranitelnost v Evropě 2012, jež je dostupná z: <http://www.eea.europa.eu/publications/climate-impacts-and-vulnerability-2012>

⁷ Přehled projednávání Bílé knihy ve výboru pro evropské záležitosti je dostupný z: <http://www.psp.cz/sqw/eudoc.sqw?c=8526&r=09>

roku 2013. Druhá akce se zabývá zajištěním odolnější infrastruktury. V této souvislosti plánuje Komise v roce 2013 udělit mandát evropským organizacím pro normalizaci, aby zjistily, které normy především z oblasti energetiky, dopravy a stavebnictví bude potřeba novelizovat v souvislosti s problematikou přizpůsobení se. Třetí akce souvisí s cílem Komise využít potenciálu pojištění a dalších finančních produktů pro prevenci, zmírnování rizik a zajištění dlouhodobě odolných investic v oblasti změny klimatu.

Komise bude v oblasti adaptace na změnu klimatu koordinovat jednotlivé politiky a spolupracovat s členskými státy, a to zejména prostřednictvím již existujícího Výboru pro změnu klimatu. Do konce roku 2013 by měly jednotlivé členské státy určit své kontaktní místo pro tuto oblast. S financováním této strategie počítá víceletý finanční rámec na období let 2014-2020. Komise dále oblast adaptace zařadila do svých návrhů na všechny příslušné programy financované EU na období 2014-2020. Podpora v rámci adaptace na změnu klimatu by měla být členskými státy, regionům i městům poskytnuta z evropských strukturálních a investičních fondů, jakož i z programů Horizont 2020 a LIFE, a to v případě, že investují do projektů zaměřených na přizpůsobení. Opatření by měly dále podpořit i Evropská banka pro obnovu a rozvoj a Evropská investiční banka. Členské státy na podporu těchto opatření mohou také využít zdrojů získaných z dražeb povolenek v rámci evropského systému pro obchodování s emisemi. Přehled informací o možných finančních zdrojích by měl být přístupný v rámci platformy Climate-ADAPT. Z hlediska zjištění efektivity strategie je nezbytné získání potřebných informací a jejich následné vyhodnocení. Z tohoto titulu Komise v roce 2017 předloží zprávu o stavu uplatňování strategie a v případě potřeby navrhne její přezkum.

Stanovisko vlády ČR:

Vláda ČR vítá předložený dokument týkající se přizpůsobení se změně klimatu a souhlasí s navrženými cíli strategie, avšak uvádí, že některá z navržených opatření by mohla představovat nadbytečnou administrativní, personální a finanční zátěž pro veřejnou správu i soukromý sektor, a proto bude v rámci dalšího projednávání usilovat o maximální efektivitu přijímaných opatření a minimalizaci nárůstu administrativní zátěže. Dále vláda souhlasí s požadavkem vyplývajícím z navrhované strategie ohledně určení národní kontaktní osoby, přičemž současně plánuje vytvořit síť kontaktních osob pro problematiku adaptace v rámci jednotlivých zainteresovaných resortů, výzkumných organizací, univerzit a vědeckých pracovišť a dalších relevantních subjektů.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Dokumenty jsou v Evropském parlamentu v tzv. přípravné fázi. K projednání byly přiděleny výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Časový harmonogram dalšího projednávání prozatím nebyl stanoven.

Harmonogram projednávání v Radě EU nebyl doposud stanoven.

- **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

1. **b e r e n a v ě d o m í** předložený soubor výše uvedených návrhů;
2. **b e r e n a v ě d o m í** rámcové pozice vlády ČR k těmto návrhům;
3. **v í t á** diskusi o dalším směřování politiky EU v oblasti energie a klimatu po roce 2020;
4. **z a s t á v á n á z o r**, že postupný přechod k nízkouhlíkové ekonomice v EU by měl plně reflektovat národní podmínky členských států, respektovat technologickou neutralitu a zejména být nákladově efektivní;
5. **u p o z o r ň u j e** na možnou nepřesnost dlouhodobých projekcí budoucího vývoje způsobenou neznámými proměnnými, především kolísáním ceny energetických vstupů, politickým vývojem nebo technologickým vývojem;
6. **p o u k a z u j e** na deformace na vnitřním trhu s energií způsobené rozvojem obnovitelných zdrojů energie a nastavenými režimy jejich podpory v členských státech;
7. **p o v a Ź u j e z a k l í ě o v é** z hlediska přijetí nové závazné mezinárodní úmluvy týkající se globálního snižování emisí, aby v jejím rámci došlo k zapojení dalších významných světových emitentů;
8. **ž á d á v l á d u**, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání těchto dokumentů v orgánech Rady;
9. **p o v ě ř u j e** předsedu výboru, aby o tomto usnesení informoval Evropskou komisi;
10. **d o p o r u ě u j e** tyto dokumenty k projednání hospodářskému výboru a výboru pro životní prostředí.

Jaroslav Lobkowicz v. r.
ověřovatel výboru

Jiří Zemánek v. r.
zpravodaj výboru

Jan Bauer v. r.
předseda výboru